

На руїні

Володимир Свідзінський

Лежать руїною палати гордовливі,
Кругом, буяючи, розполонивсь бур'ян;
Не криє виноград альтанки вимисливі,
І співним плюскотом не хлюпає фонтан.

В тіні алей, глибоких і пустинних,
Блукає тихо промінь осяйний,
Увечері рояля звук сумний
Не будить лип широковерховинних.

Черет і осока обняли сонний став.
І пусто скрізь. Лиш дівчинка порою,
В забутий парк забрівши самотою,
На галяві, серед високих трав,
Коли південь виблискує й палає,
Із бабки срібної візок собі сплітає.